

WROGIE PRZEJĘCIE SZKOŁY

ANALIZA ZAŁOŻEŃ AKCJI „TĘCZOWY PIĄTEK”
W ŚWIECIE KONSTYTUCYJNYCH
I USTAWOWYCH GWARANCJI PRAW RODZICÓW

ADW. RAFAŁ DOROSIŃSKI

Wrogie przejęcie szkoły.

Analiza założeń akcji „Tęczowy Piątek” w świetle konstytucyjnych i ustawowych gwarancji praw rodziców

W piątek 30 października 2020 r. stowarzyszenie aktywistów LGBT „Kampania Przeciw Homofobii” zamierza podjąć kolejną próbę umieszczenia ideologicznych treści w przestrzeni szkolnej, organizując w tym celu akcję „Tęczowy Piątek”. W związku ze swoim kontro-

wersyjnym charakterem, budzącym sprzeczne reakcje mediów i opinii publicznej, warto wskazać na liczne wątpliwości, także prawne, jakie się z nią wiążą. Poniżej przedstawione zostaną uwagi odnoszące się do samej akcji, a następnie jej ocena prawna.

I. Stan faktyczny

Organizowana przez grupę politycznych aktywistów ze stowarzyszenia Kampania Przeciw Homofobii akcja „Tęczowy Piątek” ma być realizowana po raz piąty. Adresowana jest do „kadry szkolnej, uczniów lub uczennic, dyrektorów lub dyrektorek szkół oraz osób, które nie należą do społeczności szkolnej”¹

Pomimo zainteresowania mediów tworzących wrażenie jej popularności, **akcja ma nieproporcjonalną do tego zainteresowania, znikomą skalę**. Jeszcze w 2018 r. KPH mówiła o 211 szkołach, na terenie których planowała zrealizować akcję. Ministerstwo Edukacji Narodowej informowało jednak, iż „na podstawie informacji otrzymanych od kuratorów oświaty należy stwierdzić, że akcja «tęczowy piątek» miała charakter **marginalny i nie została przeprowadzona na taką skalę, o jakiej informowali organizatorzy**. Z danych zebranych z poszczególnych kuratoriów oświaty wynika, że w niektórych województwach żadna ze szkół nie przystąpiła do akcji”².

Organizatorzy nie udostępnili listy szkół zgłoszonych do akcji, tym samym pośrednio potwierdzając informacje MEN. Nieweryfikowalne i najwyraźniej wyolbrzymiane

przez organizatorów dane można uznać za propagandowe deklaracje, wprowadzające w błąd opinię publiczną i społeczności szkolne. Jednocześnie brak jawności podważa rolę rodziców, nie pozwalając im na podjęcie decyzji o niewystawianiu dziecka na treści mieszczące się w sferze wychowawczej.

Rok później, w 2019 r., po licznych protestach rodziców z lat ubiegłych, organizatorzy „Tęczowego Piątku” podjęli próbę rozmycia odpowiedzialności za organizację wydarzenia. W tym celu zrezygnowali z bezpośredniej wysyłki materiałów do szkół i konieczności oficjalnego zgłaszania szkoły do akcji. Taktyczny wybieg rozproszenia odpowiedzialności nie zmienia jednak ewidentnego faktu prowadzenia wydarzenia przez organizację aktywistów LGBT która w sposób scentralizowany prowadzi promocję akcji, kreuje materiały oraz treści wprowadzane do szkół w ramach wydarzenia.

W tym roku, charakter wydarzenia pozostaje podobny, z tą jednak różnicą, że akcentowane jest „wyjście poza szkolne mury” poprzez transmitowaną online „lekcję” opartą na forsowanych przez KPH treściach (ukrytych pod, jak zwykle, niekontrowersyjnym tytułem).

1 „Lekcja I. Temat: Tęczowy Piątek”, <https://teczowypiatek.pl> (dostęp: 23.10.2020).

2 Odpowiedź na interpelację poselską nr 27521 w sprawie postępowań kontrolnych i dyscyplinarnych zapowiedzianych przez resort edukacji dotyczących „tęczowego piątku”, <http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/interpelacja.xsp?typ=INT&nr=27521> (dostęp: 23.10.2020).

II. Akcja „Tęczowy Piątek”

2.1. Deklarowany cel akcji

Według organizatora „akcja ma na celu pokazać młodzieży LGBTQI, że w szkole jest miejsce również dla niej – że każdy i każda może czuć się w niej bezpiecznie i pełni realizować swój potencjał”³. Tak sformułowany cel akcji budzi wątpliwości z dwóch przynajmniej powodów:

- a. posługuje się pojęciem „młodzieży LGBTQI”, które samo w sobie jest mylące i wprowadza w błąd. Nadaje bowiem nastolatkom tożsamość geja, lesbijki (etykietuje ich) bez zwracania uwagi na zmienność skłonności seksualnych w okresie dojrzewania i zakładając – błędnie – niezmienny charakter tychże skłonności. Więcej na ten temat w pkt 3 lit. a, poniżej.
- b. sformułowanie „może czuć się bezpiecznie” sugeruje, że dzieci, które myślą, że mają skłonności do homoseksualnych zachowań, obecnie nie mogą czuć się bezpiecznie w szkole. Te insynuacje mają na celu wmówienie społeczeństwu, że osoby wybierające homoseksualny styl życia są zagrożone i przedstawienie ich jako ofiar szczególnej, trwałej represji. Przede wszystkim jednak tak sformułowany cel zrównuje poczucie bezpieczeństwa z afirmowaniem osobliwych, a typowych dla subkultur LGBT, praktyk seksualnych. Stawia zatem absurdalne żądanie by pod pojęciem bezpieczeństwa – do którego oczywiście ma prawo każdy uczeń bez względu na status materialny jego rodziny, posiadane zdolności czy problemy, z którymi się zmagają – rozumieć pełną akceptację i afirmację ryzykownych zdrowotnie i kontrowersyjnych moralnie zachowań seksualnych.

Sprzeciw budzi natomiast żądanie – ukryte w tak sformułowanym celu – afirmowania osobliwych, a typowych dla subkultur LGBT, praktyk seksualnych. Nadużyciem zastosowanej retoryki jest żądanie

postawienia znaku równości między szacunkiem do osoby a pełną akceptacją i afirmacją jej zachowań.

2.2. Faktyczne przesłanie „Tęczowego Piątku”

Lektura publikacji udostępnianych przez KPH w ramach akcji „Tęczowy Piątek” pozwala stwierdzić, że jest to akcja oparta na założeniu, zgodnie z którym skłonności seksualne mają wrodzony, trwały i niezmienny charakter determinujący „raz na zawsze” tożsamość danej osoby. Ta ideologiczna teza jest oczywiście nieprawdziwa. Jedynie przykładowo wypada wskazać⁴ wybraną literaturę wskazującą na jej fałsz:

a. orientacja seksualna nie jest determinowana przez czynniki wrodzone:

- wyniki metaanalizy współczesnych badań nad seksualnością „Sexuality and Gender. Findings from the Biological, Psychological, and Social Sciences” z 2016 r., której autorzy podsumowują: „Uznawanie orientacji seksualnej za wrodzoną, uwarunkowaną czysto biologicznie właściwość, założenie, że «ludzie tacy się rodzą» nie ma poparcia w dowodach naukowych”⁵.
- stanowisko Amerykańskiego Towarzystwa Psychologicznego z 2008 r.: „Nie istnieje wśród naukowców konsensus dotyczący dokładnych przyczyn powstawania u konkretnej osoby orientacji heteroseksualnej, biseksualnej lub homoseksualnej. Choć wiele badań sprawdzało możliwą rolę czynników genetycznych, hormonalnych, rozwojowych, społecznych i kulturowych, żadne z wyników badań nie pozwalają na stwierdzenie, że orientacja seksualna jest determinowana przez konkretny czynnik, lub czynniki. Wielu uważa, że złożoną rolę odgrywa tu zarówno natura jak i wychowanie”⁶.

3 „Pytania i odpowiedzi”, <https://teczowypiatek.pl/faq/> (dostęp: 23.10.2020)..

4 Literatura przywoływana wcześniej w: R. Dorosiński, *Problematyka terapii reparatywnej na tle projektu ustawy o zakazie praktyk konwersyjnych*, Instytut Ordo Iuris, 16 maja, 2019 r., <https://ordoiuris.pl/wolnosc-sumienia/problematyka-terapii-reparatywnej-na-tle-projektu-ustawy-o-zakazie-praktyk>.

5 Mayer, L.S., McHugh, P.R (2016), *Sexuality and Gender. Findings from the Biological, Psychological, and Social Sciences*, „The New Atlantis”, 50.

6 American Psychological Association, *Answers to your questions: For a better understanding of sexual orientation and homosexuality*, 2008.

AKCJA OPARTA NA ZAŁOŻENIU, ZGODNIE Z KTÓRYM SKŁONNOŚCI SEKSUALNE MAJĄ WRODZONY, TRWAŁY I NIEZMIENNY CHARAKTER DETERMINUJĄCY „RAZ NA ZAWSZE” TOŻSAMOŚĆ DANEJ OSOBY. TA IDEOLOGICZNA TEZA JEST OCZYWIŚCIE NIEPRAWDZIWA PONIEWAŻ:

orientacja seksualna nie jest determinowana przez czynniki wrodzone

rozwój skłonności seksualnych jest szczególnie zmienny w okresie nastoletnim

nawet dorosłe osoby z utrwaloną historią praktyk homoseksualnych mogą zmienić swoje skłonności

b. rozwój skłonności seksualnych jest szczególnie zmienny w okresie nastoletnim

W przeciwieństwie do długo utrzymywanego stanowiska, zgodnie z którym preferencje seksualne zasadniczo przybierają wyrażne formy wyłącznej homoseksualności i wyłącznej heteroseksualności, dziś wskazuje się na ich większą plastyczność (płynność), szczególnie u kobiet. Przeprowadzone długookresowe badania „jednoznacznie wykazują, że pociąg do osób tej samej oraz do osób płci przeciwnej na przestrzeni czasu zmienia się u niektórych osób” i choć trudno ocenić stopień tej zmiany, to „jej występowanie jest bezdyskusyjne (indisputable)”⁷. Płynność skłonności seksualnych w znacznie większym stopniu występuje wśród osób identyfikujących się jako homoseksualne niż heteroseksualne⁸.

Szczególnie wyraźnie zmienność ta jest widoczna w okresie nastoletnim. Gdy nie ingeruje się w ich naturalny rozwój, wówczas nastolatki definiujące się w wieku 16 lat jako homoseksualne lub biseksualne, w ciągu roku w 98 proc. przypadków zmieniają zdanie w zakresie preferencji seksualnych. Prawdopodobieństwo, że szesnastolatek uważający się za osobę nieheteroseksualną będzie heteroseksualny w wieku lat siedemnastu

jest dwadzieścia pięć razy większe niż zmiana preferencji w stronę przeciwną⁹. Podobnie w przedziale wiekowym 17–22 lata.

c. nawet dorosłe osoby z utrwaloną historią praktyk homoseksualnych mogą zmienić swoje skłonności

Na możliwość zmiany skłonności homoseksualnych wskazują setki przykładów konkretnych osób, które podjęły terapię reformatywną i dokonało skutecznej reorientacji. W samym tylko zestawieniu Beaty Wiczorek¹⁰ wskazano na 1.140 takich konkretnych przypadków, nagrania świadectw ponad 200 wymienionych z imienia i nazwiska osób, którym udało się dokonać reorientacji seksualnej (za: „Gay Christian Movement Watch”¹¹) oraz liczne badania z tego zakresu. Na uwagę zasługuje także zestawienie historii i świadectw osób, które dokonały reorientacji zamieszczone na stronie organizacji Focus on the Family¹².

Biorąc powyższe pod uwagę, fundamentalne założenie akcji okazuje się być wysoce niewiarygodne i mieć więcej wspólnego ze stanowiskiem ideologicznym (politycznym) niż naukowym. Już samo to powinno dyskwalifikować obecność akcji na terenie szkoły.

7 C. Rosky, L. Diamond, Scrutinizing Immutability: Research on Sexual Orientation and U.S. Legal Advocacy for Sexual Minorities, [w:] „Journal of Sex Research”, nr 4-5 (2016).

8 Tamże.

9 N.E. Whitehead, B.K. Whitehead, Can sexual orientation change?, [w:] tychże, *My Genes Made Me Do It! Homosexuality and the scientific evidence*, 2013, w oparciu o: R.C. Savin-Williams, *Prevalence and stability of sexual orientation components during adolescence and young adulthood*, [w:] „Archives of Sexual Behavior”, nr 36, 2007.

10 B. Wiczorek, *Homoseksualizm. Przegląd światowych analiz i badań. Przyczyny, objawy, terapia, aspekty społeczne*, 2017.

11 Gay Christian Movement Watch, <https://gcmwatch.wordpress.com/exhomosexual-videos/>, dostęp: 18.10.2019.

12 Focus on the Family, *Do People Change from Homosexuality? Hundreds of Stories of Hope and Transformation*, dostęp: www.focusonthefamily.com/socialissues/sexuality/freedom-from-homosexuality/do-people-change-from-homosexuality-hundreds-of-stories-of-hope-and-transformation-part-1.

2.3. Manipulacyjny charakter akcji „Tęczowy Piątek”

Bazując na błędnej, ideologicznej tezie o rzekomo wrodzonym, trwałym i niezmiennym charakterze skłonności homoseksualnych, akcja „Tęczowy Piątek”, w tym popularyzowane przez nią publikacje:

a. wprowadzają w błąd rodziców i uczniów. Do najbardziej jaskrawych przykładów podawania fałszywych informacji zaliczyć można:

- twierdzenie jakoby „jedna na dziesięć osób”¹³ była „homoseksualna”. Jest to drastycznie zawyżony odsetek, który w rzeczywistości, jak podają szeroko uznane badania, oscyluje w okolicach 2%¹⁴.
- utrzymywanie, że „ani homoseksualność, ani biseksualność nie są fazą”, podczas gdy – jak wskazano wyżej – jest dokładnie na odwrót. W zdecydowanej większości przypadków myśli lub zachowania homoseksualne są przejściowe. Manipulacją jest przy tym stwierdzenie, że „homoseksualność nie jest kwestą wyboru i dlatego jeśli twoje dziecko jest gejem, lesbijką lub osobą biseksualną, nie możesz sprawić, by zmieniło ono zdanie”¹⁵. Sugeruje się tym samym, że musi być to stan trwały i niezmienny, co jest, jak zauważyliśmy, nieprawdą.
- **wmawianie rodzicom, że miłość do dziecka oznacza pełną aprobatę zachowań homoseksualnych.** Jest to sprzeczne z podstawowym doświadczeniem życiowym, które wskazuje na niezliczone przykłady sytuacji, w których rodzic nie zgadza się z określonymi decyzjami (zachowaniami) swojego dziecka i jednocześnie nadal je kocha i wspiera. To samo możemy zresztą powiedzieć o relacji dziecka do rodzica. innymi słowy, popularyzowana podczas „Tęczowego Piątku” publikacja dla rodziców stosuje wobec nich swoisty szantaż emocjonalny uzależniając status „dobrego rodzica” od postępowania zgodnie z instrukcjami podawanymi przez propagujących homoseksualny styl życia aktywistów.

TĘCZOWY PIĄTEK MA MANIPULACYJNY CHARAKTER:

wprowadza w błąd rodziców i uczniów

wprowadza w błąd nauczycieli i zachęca ich do łamania prawa

- **normalizowanie zachowań ze swej natury niezdrowych, wysoce ryzykownych dla praktykujących je osób.** Wspomnieć tylko wypada o wysokim odsetku prób samobójczych, depresji i uzależnień od alkoholu i narkotyków, wielokrotnie większe ryzyko zakażenia HIV (46-430 razy większe u osób podejmujące stosunki seksualne z osobą tej samej płci), AIDS i chorobami przenoszonymi drogą płciową wśród tej grupy społecznej. Próby tłumaczenia tych danych rzekomą dyskryminacją nie znajdują potwierdzenia w danych empirycznych.
 - **ukrywanie niekorzystnych konsekwencji wczesnego identyfikowania się jako osoba homoseksualna (*coming out*), wśród których można wskazać znacznie większe w porównaniu do ogółu populacji prawdopodobieństwo zostania ofiarą przemocy seksualnej (wymuszony stosunek seksualny) w przypadku młodzieży identyfikującej się jako homoseksualna¹⁶.**
- b. wprowadzają w błąd nauczycieli i zachęcają ich do łamania prawa.** M.in. (obok wyżej wymienionych):

13 *My rodzice. Pytania i odpowiedzi rodziców lesbijek, gejów i osób biseksualnych*, Warszawa 2011, s. 7, <https://www.kph.org.pl/publikacje/my-rodzice.pdf> (dostęp: 18.10.2019).

14 Przykładowo, badanie z Wielkiej Brytanii (Integrated Household Survey) z 2009/10 r. obejmujące ogromną próbę 238 tys. osób wykazało, że tylko 1,4 proc populacji to osoby identyfikujące się jako gej/lesbijka albo osoba biseksualna.

15 *My rodzice...*, s. 18.

16 Kann, L., O'Malley Olsen, E., McManus, T., Harris, W., Shanklin, S., Flint, K., Queen, B., Lowry, R., Chyen, D., Whittle, L., Thornton, J., Lim, C., Yamakawa, Y., Brener, N., Zaza, S. (2016). *Sexual Identity, Sex of Sexual Contacts, and Health-Related Behaviors Among Students in Grades 9–12 – United States and Selected Sites, 2015*. *Surveillance Summaries*, 65(9), 1–202.

- Przekonują nauczycieli do wysoce dyskusyjnej tezy, jakoby warunkiem wsparcia uczniów ze skłonnościami homoseksualnymi (jak widzieliśmy, najczęściej przemijającymi) lub doświadczających zagubienia w sferze seksualnej (na co nie bez wpływu może pozostawać lektura publikacji LGBT zachęcających do „poszukiwań” w tym zakresie) była pełna aprobatą praktyk homoseksualnych i homoseksualnego stylu życia. Innymi słowy, podobnie jak w przypadku rodziców, stosują wobec nauczycieli swoisty szantaż emocjonalny, uzależniając status „dobrego nauczyciela” od postępowania zgodnie z instrukcjami podawanymi przez aktywistów ruchu LGBT.

- Wątpliwości ucznia i jego przekonanie o związku kobiety i mężczyzny jako tym, o który warto zabiegać, określają mianem „homofobii zinternalizowanej”¹⁷.
- Zachęcają do wprowadzania na lekcjach zagadnień spoza podstawy programowej, pisząc: „Uzupełnij program prowadzonych przez siebie lekcji o informacje dotyczące orientacji seksualnej i tożsamości płciowej”¹⁸.

Podsumowując, w ramach akcji „Tęczowy Piątek”, której promocja bazuje na eksploataowaniu emocji, współczucia i empatii, popularyzowane są niewiarygodne i ideologiczne tezy podane w manipulacyjny sposób.

III. Ocena prawna akcji „Tęczowy Piątek”

3.1. Organizatorzy „Tęczowego Piątku” wprowadzają w błąd potencjalnych realizatorów akcji, negując konstytucyjne prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami.

Kampania Przeciw Homofobii informuje potencjalnych realizatorów, że „prawo to nie jest nieograniczone”. Jednocześnie sugeruje, że rodzice mają przestrzeń na przekazywanie dzieciom swojego systemu przekonań tylko poza szkołą, a przekazywanie treści przygotowanych przez aktywistów LGBT stanowi rzekomo, w odróżnieniu od przekonań rodziców, właściwe urzeczywistnienie prawa do uzyskania edukacji, wiedzy i wykształcenia arbitralnie uznawanych przez ruch LGBT za „rzetelne”.

Co więcej, w obronie swoich roszczeń i nieuzasadnionych przywilejów KPH przywołuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2003 r. (sygn. akt K 11/03). Trybunał wyraził w nim pogląd, że „wiedza przekazywana w szkołach nie musi być niezgodna z przekonaniami rodziców, ale też Konstytucja nie może gwarantować, i nie gwarantuje, że wiedza przekazywana w szkole będzie zgodna z przekonaniami rodziców”. Wyrok ten został przytoczony w sposób manipulacyjny, z pominięciem kontekstu, w jakim został sformułowany, a była nim tocząca się w 2003 r. kampania przed refe-

rendum akcesyjnym do Unii Europejskiej i fakt wprowadzania do szkół elementów wiedzy o Unii Europejskiej. Orzeczenie nie dotyczyło zatem wychowania, przekazywania wzorców moralnych, lecz bardzo konkretnej problematyki z zakresu wiedzy o społeczeństwie i podstawowych instytucji życia politycznego Polski i Europy. Traktowanie tej oderwanej wypowiedzi Trybunału jako generalnego przyzwolenia na ograniczenie prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie ze swymi przekonaniami jest nadużyciem. Wypowiedź Trybunału nie dotyczyła bowiem ideologicznych stanowisk lub teorii socjologicznych, ale faktów dotyczących instytucji życia politycznego.

Nieuprawnione jest również przywoływanie na potrzeby stanu faktycznego, w którym zewnętrzna organizacja usiłuje dla realizacji swoich partykularnych celów omijać nie tylko rodziców, ale również normalne procedury szkolne, orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawach Kjeldsen, Busk, Madsen i Pedersen przeciwko Danii z dnia 7 grudnia 1976 r. oraz Dojan i inni przeciwko Niemcom z dnia 13 września 2011 r. Dotyczyły bowiem one obowiązkowych programów szkolnych.

Próby umniejszania i relatywizowania prawa wychowawczych rodziców przez organizacje LGBT stoi po-

17 Lekcja równości. Materiały dla nauczycieli i nauczycielek. Jak rozmawiać o orientacji seksualnej w szkole i wspierać młodzież, Warszawa 2013, s. 14, <https://kph.org.pl/wp-content/uploads/2016/02/lekcja-materialy-wyd2-www.pdf> (dostęp: 18.10.2019).

18 Młodzież LGBTQ w mojej szkole może na mnie liczyć! Przewodnik dla nauczycieli i nauczycielek, <https://kph.org.pl/wp-content/uploads/2018/10/M%C5%82odzie%C5%BC-LGBTQ-mo%C5%BCe-na-mnie-liczy%C4%87.pdf> (dostęp: 18.10.2019).

nadto w sprzeczności z ustawą zasadniczą i ustawodawstwem zwykłym. I tak, art. 48 ust. 1 Konstytucji stanowi o wolności rodziców w kwestii wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem. Przepis ma za zadanie ochronę rodziny przed ingerencją czynników zewnętrznych, w szczególności w sferze narzucania wzorców wychowawczych i kształtowania postaw. Z prawem rodziców skorelowany jest, znany większości europejskich systemów konstytucyjnych, obowiązek wychowania dzieci, który wiąże rodziców zarówno względem dzieci jak i względem społeczeństwa, narodu, państwa¹⁹.

Trybunał Konstytucyjny w swym orzecznictwie wskazał na definicję wychowania, które rozumie jako „zaszczepianie i umacnianie w dziecku określonego światopoglądu, przekonań, systemu wartości, jak i zasad obyczajowych, moralnych i etycznych”²⁰. Prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem jest tak daleko idące, że mogą oni przekazywać dziecku dowolne przekonania, jeśli tylko uznają je za właściwe dla dziecka. Choć wychowanie powinno się dokonywać w zgodzie z systemem wartości uznanym w polskim społeczeństwie oraz w poszanowaniu wspólnych wartości, to jednak w doktrynie obecne są głosy, że treści przekazywane w procesie wychowawczym mogą być nawet sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawnego, a samo przekazywanie takich treści nie może być podstawą do pozbawienia władzy rodzicielskiej, chyba że działanie rodziców wypełnia przesłanki demoralizacji dziecka²¹. Przykładowe zachowania nieletniego, które stanowią przejaw jego demoralizacji wskazuje art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich²², a są to: naruszanie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierzędu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych.

Na gruncie ustawodawstwa zwykłego, należy wskazać także na art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

go²³, który stanowi, że „Rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim”, a także nakłada na rodziców obowiązek, by „troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień”. Powołany przepis uszczegóławia konstytucyjne prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem, w tym przekonaniem moralnymi i religijnymi. Polski ustawodawca uznał za istotne i potrzebne, by odzwierciedlić w ustawie przekonanie większości społeczeństwa, że na rodzicach spoczywa nie tylko prawo, ale także obowiązek dbania o integralny rozwój dziecka.

3.2. Treści prezentowane podczas „Tęczowego Piątku” wykraczają poza podstawę programową.

Wobec otwartego zamiaru ingerencji w treści przekazywane uczniom podczas zajęć lekcyjnych, należy zastanowić się, czy treści prezentowane podczas „Tęczowego Piątku” znajdują się w podstawach programowych. KPH odpowiada twierdząco, uzasadniając swoje stanowisko nie tyle konkretnym przepisem Prawa oświatowego lub podstawy programowej, co fragmentem preambuły obu aktów prawnych. Jednak – wbrew wyobrażeniom organizatorów – ani „dbanie o wychowanie dzieci i młodzieży w duchu akceptacji i szacunku do drugiego człowieka”, o którym stanowi preambuła podstawy programowej, ani „zapewnienie każdemu uczniowi warunków niezbędnych do jego rozwoju, przygotowanie go do wypełniania obowiązków rodzinnych i obywatelskich w oparciu o zasady solidarności, demokracji, tolerancji, sprawiedliwości i wolności”, o którym mówi preambuła do Prawa oświatowego – choć odnoszą się do postaw niezaprzeczalnie pożądanых – z całą pewnością nie są sformułowaniami obejmującymi wpajanie uczniom wskazanych wyżej (w części I niniejszego tekstu) ideologicznych treści tworzonych przez aktywistów LGBT, niemających zresztą zbyt wiele wspólnego z wartościami wyliczonymi we wspomnianych preambułach. **Podstawa programowa, co oczywiste, nie przewiduje także prób udawadniania – jak czyni się to podczas „Tęczowego Piątku” – że praktyki homoseksualne nie róż-**

19 P. Winczorek, *Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.*, Warszawa 2008, s. 117.

20 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 kwietnia 2011 r., SK 62/08.

21 P. Sarnecki, Artykuł 48, [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz II*, art. 30-86, wyd. 2, Warszawa 2016, s. 256.

22 Dz. U. z 2018 r., poz. 966 t.j.

23 Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r., Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Dz. U. z 2017 r. poz. 682.

nią się pod żadnym istotnym względem od współżycia seksualnego kobiety i mężczyzny.

Co więcej, treść publikacji kolportowanych podczas „Tęczowego Piątku” nie tylko nie znajduje oparcia w podstawie programowej, ale pozostaje z nią w sprzeczności. W szczególności z „integralną wizją ludzkiej seksualności” umiejscowioną w podstawie programowej²⁴ w części poświęconej przedmiotowi „Wychowanie do życia w rodzinie”. Realizacja treści programowych tych zajęć „powinna stanowić spójną całość z pozostałymi zadaniami wychowawczo-profilaktycznymi szkoły”.

Także § 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 sierpnia 1999 r. w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, podkreśla, że nie tylko wychowanie do życia w rodzinie, ale całość działań wychowawczych szkoły powinna być spójna i „wspierać wychowawczą rolę rodziny”, „promować integralne ujęcie ludzkiej seksualności” oraz „kształtować postawy prorodzinne, prozdrowotne i prospołeczne”²⁵.

3.3. Przeprowadzenie akcji „Tęczowy Piątek” w szkole wymaga wyrażenia zgody przez radę rodziców

Zgodnie z art. 86 Prawa oświatowego, podjęcie działalności w szkole przez stowarzyszenie lub inną organizację pozarządową wymaga, poza zgodą dyrektora i rady szkoły, uzyskania zgody rady rodziców. Mając tego świadomość, KPH deklaruje, iż „to, jak będzie wyglądał Tęczowy Piątek w danej szkole zależy w całości od społeczności szkoły – dyrektora_rki, nauczycieli i nauczycielek lub uczniów i uczennic”. Na tej podstawie próbuje się dowodzić, że wspomniany przepis Prawa oświatowego nie znajduje zastosowania w przypadku

„Tęczowego Piątku”, co w istocie stanowi podręcznikowy przykład obejścia prawa

Należy zauważyć, iż w ubiegłych latach warunkiem zorganizowania „Tęczowego Piątku” w szkole, było wypełnienie formularza dostępnego na stronie KPH, następnie „szkoły, które zdecydowały się zorganizować Tęczowy Piątek dostały od KPH zestaw materiałów edukacyjnych, plakaty i tęczowe gadżety”²⁶. Ponadto, jak informował organizator, „tego dnia na szkolnych korytarzach zawieszono tęczowe plakaty, a głównym tematem lekcji będzie akceptacja i otwartość na uczniów i uczennice LGB-TQI”²⁷. W obecnej edycji zrezygnowano z formularzy, jednak każdy z plakatów wciąż jest sygnowany logotypem Kampanii Przeciw Homofobii „Ramię w ramię po równość”, jak również zawiera adres strony internetowej KPH teczowypiatek.org.pl. Wywieszenie plakatu wciąż pozostaje ewidentnym wyrazem **współpracy szkoły (nauczyciela lub nauczycieli) z organizacją zewnętrzną**. Do jej zaistnienia nie jest natomiast konieczna fizyczna obecność przedstawicieli organizacji społecznej na terenie szkoły. **Przeprowadzenie rzeczowej akcji wymaga zatem wyrażenia zgody przez radę rodziców.**

3.4. Nauczyciel nie może wprowadzać („uzupełniać”) do prowadzonych przez siebie obowiązkowych lekcji treści kolportowanych w ramach „Tęczowego Piątku”

Niezależnie od tego, że treści KPH wykraczają poza podstawę programową (o czy wyżej), wkraczają one w obszar wychowania, w którym pierwszoplanową rolę odgrywają rodzice i którego centralną materią są zagadnienia dotyczące płciowości, seksualności, małżeństwa i rodziny. Wychowanie, przypomnijmy za Trybunałem Konstytucyjnym, oznacza „zaszczepianie i umacnianie w dziecku określonego światopoglądu, przekonań, systemu wartości, jak i zasad obyczajowych, moralnych i etycznych”²⁸. W oczywisty sposób pojęcie to obejmuje wychowanie w sferze seksualności²⁹. Stąd nawet w przypadku, w którym rada rodziców zgodziłaby się na udział szkoły w komentowanej tu akcji, jej zgoda nie

24 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r., Dz.U. poz. 356.

25 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 sierpnia 1999 r., Dz.U. z 2014 r. poz. 395.

26 Tęczowy Piątek – pytania i odpowiedzi, 26.10.2018, <https://kph.org.pl/teczowy-piatek-pytania-i-odpowiedzi/> (dostęp: 18.10.2019).

27 Tęczowy Piątek w ponad 200 szkołach w całej Polsce. To rekord!, 22.10.2018, <https://kph.org.pl/teczowy-piatek-w-ponad-200-szkolach-w-calej-polsce/> (dostęp: 18.10.2019).

28 Tak wyrok TK z dnia 12 kwietnia 2011 r., SK 62/08.

29 W. Borysiak, objaśnienia do art. 48 Konstytucji RP, [w:] red. M. Safjan, L. Bosek, *Konstytucja RP. Tom I. Komentarz do art. 1–86*, 2016.

uchylałaby konstytucyjnego prawa rodziców do zapewnienia dziecku wychowania zgodnego z ich przekonaniami. Jego praktyczną realizacją jest możliwość nieposłania dziecka na zajęcia, na których przekazuje się treści niezgodne z tymi przekonaniami.

Postąpienie w sposób przeciwny byłoby niczym innym jak próbą „obejścia” rodziców, wytrącenia im podstawowego narzędzia wychowawczego dotyczącego wpływu na treści przekazywane dzieciom w szkole i sprzecznego z prawem zredukowania instytucji zgody rodzicielskiej do obszaru zajęć sportowych, gry na instrumentach, tańca itp.

Warto w tym miejscu zauważyć, że prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami nie jest – jak chcieliby niektórzy – ograniczane przez art. 70 ust. 1 Konstytucji mówiący o prawie i obowiązku nauki. Przepis ten, jeśli chodzi o sposób realizowania obowiązku szkolnego, odsyła do ustawy Prawo oświatowe, która już na wstępie podkreśla pierwszoplanową rolę rodziców stanowiąc, że „system oświaty zapewnia w szczególności wspomaganie przez szkołę wychowawczej roli rodziny”.

Nie zmienia tego także intencjonalnie wywoływane przez organizatorów poważne nieporozumienie, które polega na utożsamianiu ideologicznej inicjatywy, jaką jest „Tęczowy Piątek”, z hasłami nauki szacunku, tolerancji czy otwartości.

3.5. Zainicjowanie „Tęczowego Piątku” przez grupę uczniów w żaden sposób nie zwalnia dyrektora z jego obowiązków ani nie uchyla praw rodziców

Środowiska propagujące obyczaje LGBT usiłują prześcigać propagandowe treści na zajęcia obowiązkowe, korzystając nie tylko z pomocy niektórych nauczycieli i zaopatrując ich w przygotowane przez siebie materiały. Zdarza się, że w podobnej roli występuje grupa uczniów. Okoliczność ta w żaden sposób nie wpływa na prawa i obowiązki – szczególnie rodziców, dyrektora szkoły i nauczycieli – o których mowa w Prawie oświatowym i innych aktach normatywnych.

3.6. Dostępne rodzicom drogi postępowania

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej kontrowersje wypada wskazać możliwe działania, które rodzice mogą podjąć w związku z powzięciem informacji lub podejrze-

niem, że w szkole do której uczęszcza ich dziecko organizowana jest akcja „Tęczowy Piątek”. Do najważniejszych zaliczyć można:

1. wystąpienie do dyrektora szkoły z pisemnym pytaniem:
 - o dokładną podstawę prawną, w oparciu o którą wydarzenie jest realizowane, oraz jego dokładny przebieg i prowadzący go podmiot (organizacja, dyrektor, rodzic, nauczyciel, grupa uczniów);
 - czy podmiot ten posiada uzyskał zgodę dyrektora,
 - czy rada rodziców wyraziła zgodę na realizację akcji.
2. złożenie skargi do dyrektora szkoły na nienależyte wykonywanie zadań przez nauczyciela;
3. wezwanie dyrektora szkoły do niezwłocznego zakończenia akcji na terenie szkoły (w przypadku gdy akcja „Tęczowy Piątek” jest realizowana na terenie szkoły bez zgody dyrektora szkoły lub bez pozytywnej opinii rady rodziców);
4. poinformowanie kuratora oświaty o przypadkach naruszenia obowiązujących przepisów;
5. złożenie skargi do kuratora na nienależyte wykonywanie zadań przez dyrektora szkoły;
6. złożenie rodzicielskiego oświadczenia wychowawcze go. Składając je, rodzic jednoznacznie odmawia udziału swego dziecka we wszelkich wykraczających poza program szkolny działaniach propagandowych, opartych na ideologii gender, ideologii LGBT, ideologicznych koncepcjach płci „kulturowej” lub „społecznej”, oraz tożsamości płciowej i seksualnej;
7. zabranie swojego dziecka z zajęć edukacyjnych i usprawiedliwienie jego nieobecności zgodnie z art. 99 pkt 2 Prawa oświatowego, w formie przewidzianej przez Statut Szkoły.

W wykonaniu każdej z powyższych czynności Instytut Ordo Iuris może służyć pomocą.

WSPARCIE DARCYŃCÓW

Instytut Ordo Iuris jest fundacją i zakres naszej aktywności jest ściśle uzależniony od funduszy, które pozyskamy na działalność statutową. Ceniąc sobie niezależność, nie korzystamy ze środków publicznych i grantów, których pozyskanie mogłoby ją ograniczać. Naszą działalność prowadzimy tylko dzięki hojności naszych Darczyńców, zwłaszcza tych, którzy wspierają nas regularnie co miesiąc w ramach Kręgu Przyjaciół (więcej na: www.przyjaciele.ordoiuris.pl)

RAZEM MOŻEMY REALNIE WPŁYWAĆ NA RZECZYWISTOŚĆ!

DAROWIZNĘ MOŻNA PRZEKAZAĆ NA KONTO

32 1160 2202 0000 0002 4778 1296

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
oraz za pomocą przelewów internetowych
Tpay i PayPal (szczegóły na stronie www.ordoiuris.pl)